FABULOUS

VOL. 8

colecţie de texte literare ale "actorilor"
de la
Cercul de Teatru al Clubului Copiilor
Buhuși… și nu numai

coordonatori: Ștefan Zaharia

Andreea – Ștefana Cojocaru

Cezarina Gheorghiță

Ana Hegyi

Grafica și coperta
prof. Maria Vlad

BUHUȘI

2021

INCIPIT

Ce an! Dacă ar fi să analizăm retrospectiv ultimul an, de la volumul 7, lansat online în iunie 2020 și până la volumul 8, ce va fi lansat în iunie 2021… a fost un an cât zece. Cu suișuri și coborâșuri, cu online, cu scenarii, cu adaptări, cu video.. pe scurt, a fost un an ca o shaorma, cu de toate!

Dar, fie ploaie fie vânt, noi lucrăm la volumul anual Fabulous. De la an la an evoluăm și încercăm, pe cât putem, să aducem mereu ceva nou, să surprindem cu ceva micul nostru public.

În acest an continuăm colaborarea cu profesorii Ana Hegye de la Palatul Copiilor Iași, Andreea Cojocaru de la Liceul Teoretic „Ion Borcea" din Buhuși și profesor pentru învățământ primar Cezarina Gheorghiță, de la Școala Gimnazială „Mihail Andrei" din Buhuși.

Noutatea este colaborarea cu profesrul coordonator de la Cercul „Atelierul Fanteziei" de la Clubul Copiilor Buhuși, Maria Vlad. Domnișoara

profesor ne ajută în acest an cu grafica, începând cu coperta ce este semnată în totalitate de ea.

Cu ce mai vine nou acest volum 8? Păi, cu primele poezii în limba germană, scrise de Aletheia Johanna Abordeoaei, primul scenariu de film de scurt metraj în limba engleză și, pentru prima dată, va publica într-un volum Fabulous și subsemnatul un text, mai exact o piesă de teatru, o comedie cu și despre condiția teatrului în 2021.

De menționat este faptul că anul 2021 a adus schimbări și în cadrul Clubului Copiilor Buhuși, unde a început o amplă reamenajare a spațiilor pe care acest club le are în patrimoniu. Mai cu seamă spațiul fostei Grădini Zoo pe care, cu ajutorul voluntarilor, o vom transforma în Parcul Copiilor Buhuși.

Aceată renovare și clădire a parcului este anevoioasă deoarece implică atât un buget mare cât și o implicare importantă din partea mai multor persoane. De aceea vă încurajăm să ne ajutați și voi, cititorii noștri, în demersul nostru sincer de a crea spații noi în orașul Buhuși, spații destinate tinerilor, spații de relaxare și învățare, de exprimare artistică.

Toate încasările pe care acest volum le are, vor merge către fonduri pentru reabilitarea Parcului Copiilor Buhuși.

Până la anul, vă sărut pe suflet,

Ștefan Zaharia

SOARELE ȘI PLOAIA

Delia Lupu

Clasa a VIII – Cerc Teatru Buhuși

Soarele și ploaia stau de vorbă:

-Uite cât sunt de iubit!
De la răsărit până la asfințit
Toată lumea își dorește soare,
Să poată ieși la plimbare
Prin parc, pe munte sau la mare.
De la floare până la scriitoare
Toată lumea își dorește soare.

-Dar fără ploaie nu ar mai fi mare,
Nici ape curgătoare
Sau curcubee pline de culoare.

FABULOUS 8

Eu sunt de o importanță la fel de mare

Apa mea fiind folositoare.

De la floare până la scriitoare

Toți au nevoie de ploaie.

-Când mă văd pe mine oamenii sunt fericiți,

Tu îi faci triști și obosiți.

Lumina mea e o plăcere

În timp ce tu provoci durere.

Soarele și ploaia s-au certat.

Ploaia s-a dus și a experimentat.

A lăsat stropi de apă să coboare

Și a avut parte de o mare mirare

Lumea se întrista și o blama

"De ce plouă? Voiam să ies la plimbare

Prin parc, pe munte sau la mare

Să port ochelari de soare

Și să beau o băutură răcoritoare

Dar ploaia a stricat

Ceea ce am planificat"

După ce a picurat

Ploaia a constat -

Lumea nu și-o dorea

Ci din contră, o alunga.

Atunci ploaia supărată

A plecat îngândurată

De vorble soarelui și ale oamenilor afectată.

Un an întreg n-a mai plouat

Izvoarele au secat,

Roadele s-au terminat,

Mările și oceanele s-au evaporat,

Tot pământul s-a uscat.

Atunci oamenii au realizat

Importanța ploii și s-au adunat,

Laolaltă au implorat

Să se întoarcă ploaia

Căci au nevoie și de ea.

De atunci,

De fiecare dată când plouă

Oamenii se uită spre cer, zâmbesc

Și spun

Mulțumesc!

Primăvara

Buculei Georgiana Mădălina

Clasa a IV- a A,
Școala Gimnazială,, Mihail Andrei" Buhuși

Primăvara a sosit,

Ghiocei au inflorit.

Bondărei și păsărele,

Toate s- au trezit,

Să se bucure și ele.

Veseli ne jucăm afară,

Multă energie avem.

Dar să nu uităm de școală,

Note bune să luăm.

Gânduri de primăvară

Rădulescu Darius

Clasa a IV- a A, Școala Gimnazială,, Mihail Andrei" Buhuși

PRIMĂVARĂ! PRIMĂVARĂ!

Vino iar la noi în țară!

Să ne aduci bucurie

Dar și multă veselie.

Hai! Vino, că ne e dor,

De soarele strălucitor.

De pădurile înverzite

Și câmpiile înflorite.

Dulce primăvară

Grigore Ștefan

Clasa a IV- a A, Școala Gimnazială,, Mihail Andrei'' Buhuși

De sub plapuma de nea

A ieșit un firicel

Gingaș, alb, de catifea.

El se cheamă ghiocel.

Apoi, ca la un semnal,

Floricele sute, mii,

Au venit la carnaval,

Distrându-se pe câmpii.

Totul este veselie.

Ce mult îmi place mie!

Primăvara

Olaru Sonia Andreea

Clasa a IV- a A, Școala Gimnazială,, Mihail Andrei" Buhuși

Prima zână, Primăvara,

La noi iară a sosit!

Veselă e toată țara

De-al păsărilor ciripit.

Soarele ce dezmorțește

Natura care a dormit

Zâmbește necontenit.

Zburdă mieii iar pe dealuri,

Pomii au înmugurit.

Copiii se-adună valuri,

Multe au de povestit.

Prezență neașteptată

Maria Cătur

clasa a V-a, Palatul Copiilor Iași

A venit tiptil,tiptil
Puțin cam inutil,
În luna lui Făurar,
Exact ca un militar.

El e Covid-uț să știți,
De grabă să vă feriți,
Că de nu, uitați la mine…
Dânsul o să vă termine!

Vitamine, măști, mănuși,
Cumpărați-vă acuș,
Stocul este limitat
Iar prețul e exorbitant.

FABULOUS 8

Covid, covid-el, Covid-uț,

Sare ca un iedut,

De la unul de la altul,

Pân' se umple statul.

Pe aripi de visare

Maria Cătur

clasa a V-a, Palatul Copiilor Iași

Aș vrea să zbor pe aripi de visare,
Să dau nopților culoare,
Timpul să nu zboare
Iar eu s-am un loc sub soare.

S-ating lumi nemărginite,
Zburând liniștită și cuminte,
Sperând că-ntr-o zi de vis,
Să pot strânge lumea-n-tr-un cuprins.

Pe aripi de plecare,
Cu planuri de visare,
Eu plec acuș, acuș,
Ca un copil ghiduș.

Calul nărăvaș

Cristina Maria Andrei

clasa a III-a, Palatul Copiilor Iași

Un om avea odată un cal
Și era tare nărăvaș
Însă la curse nu avea rival
Și mergea țanțoș prin oraș.

Când a rămas fără de bani,
La târg l-a dus omul sărac
Și l-a vândut, dar peste ani
A plâns că-i era drag.

Și într-o zi el l-a găsit
Era așa de bucuros
Că prietenul lui cel iubit
Îi este iarăși de folos.

Primăvara mea

Cristina Maria Andrei

clasa a III-a, Palatul Copiilor Iași

Iată sosește primăvara
Natura e zglobie
În sat, dacă te uiți mai bine,
E multă veselie.

În curte la vecini
I-o larmă tare mare
Sus pe un copac
Cântă și-o privighetoare.

Copii în zori se joacă
Și se bucură tare.
Cocorii în grabă zboară,
Făcând gălăgie mare.

Reclame, reclame

Magda Bîzgan

Clasa a XI-a, Cerc Teatru Buhuși

Faci reclama la produs

Ca extra gust, extra aromă,

Când, de fapt, cu extra sare intri doar în extra comă...

Zici : când guști,.. te simți în rai,

Las ca știu eu, nu e bai...

Tot ce vezi... Halucinații,

Ai prea mult, și dai la alții.

Zici că-i bio, din copac,

Când, de fapt, crescut în sac,

.... Ții în beci câteva zile,

Faci recolta în neștire

Vis în vis

Magda Bîzgan

Clasa a XI-a, Cerc Teatru Buhuși

Intru-n casă, simt pe loc o privire rece,
nu știu de unde m-apasă, dar făcea cât zece.
straniu ușa scarțâind mă dadea de gol,
cum eu si ecoul meu circulam pe hol.
Podeaua abia se ține, parcă-s vreascuri scoase,
si ma uit expre in jos... gramada de oase..
Urlu cat mă țin plamânii și alerg pe hol,
parcă nu ajung in capăt , fug in stilul slow.
Am crezut că trecu ora, eram extenuat...
Când văd că in trei secunde deja sunt sub pat..

Se așază cineva... Patul scârțâi....
Mintea deja dă eroare, cine drac- o fi...
Analizez o secundă ți mă uit in față,
Până când imi cade fisa, sunt singur in casă

FABULOUS 8

In doua secunde oarbe, eram in dulap,

ecoul pierdut la 1 a ramas sub pat...

Ș-așa bine că-i pierdut, că el de pe hol,

cum scoteam un sunet mic, mă dadea de gol...

Mă uit pe gaura cheii, ascunsă-n dulap,

tremur ca la foarte aproape de stop cardiac.

Fantoma îmi era sufleur când eu aveam emoții,

că-n față- tata domn schelet, in dreapta erau morții.

Cum doamne sfinte să leșin că mă mâncau de viu...

Aștept să-mi vina o idee până... Gata știu:

Fac pe mortul, ce se-ntâmplă?

Alb eram deja,

le zic: hai să fim prieteni..

Zice :Stai așa...

Un minut m-analizează, au 3 ochi in plus,

Până se trezeste unu, BĂ ' ĂSTA-I INTRUS.

deschid ușa cimitirei, plonjez din dulap, pân-ajung pe lângă scări ' alunec fix in cap...

Aud un strigăt surd din față.

Nu intreb (cine esti?)

Atâta mai țin minte astăzi "SCOALĂ-TE CĂ RĂCEȘTI".

Era bunica sus pe scări, parca venea din rai, zicea să ma trezesc de jos, eu mă trezesc nu-i bai...

Lovită.n dreptul frunții cu greu mai procesez ,

Băi... Bunica e moartă, eu ce mai meditez?

Peștele și malul

de Samson Ioana-Andreea

Clasa a XI-a, Cerc Teatru Buhuși

Ce s-a întâmplat?

A venit al doilea val?

Nu se mai poate așa, gândi peștele.

Întâi Co-Fungi-19, apoi școală de acasă și acum mască?!

Nu! Mi-a ajuns!

M-am săturat!

Teme peste teme și mult stres.

Nici nu mai am de ales.

Ieși el din coral supărat.

Nu știa ce să facă, s-a săturat.

Își puse masca pe buze și branhii,

După care stătu timp de un val și se gândi.

Primul lucru care-i veni în minte: MALUL
Își făcu curaj și hotărî:
Acolo mă voi duce
Mă voi omorî.

Începu să pedaleze ușor, ușor spre mal
Și își spuse pentru sine:
Adio, mare albastră, casă a mea!

Sări din apă fix pe mal
Și se zbătu de câteva ori în van.
Nu își mai găsi suflul
După care își dădu sufletul.

Morala: Nu luați decizii pripite,
Altfel veți ajunge să vă zbateți
Ca peștele la mal.

Creație

de Alin Țugui

clasa a XII-a – Cerc Teatru Buhuși

Picure de semen albastru

Pe pântecul alb, fertil,

Iar un Univers măiastru

Este al celor doi copil.

Dintr-o singură mișcare

Se pune ordine-n haos,

Iar Creatorul Mare

Nu mai știe ce-i repaos.

Doar în alb și negru

Se ascund mii de culori,

Un tango funebru

Și vesele orori.

În doar câteva săptămâni
Mii de ani ies din aceste Mâini.
Se închină veșnic la Condei
Deopotrivă muritori și zei.

Localnicii: muște de-o zi,
Dar cu zeci de ani în spate,
Adulți cu vârste de copii
Ce trăiesc doar astă noapte.

Mâine dis-de-dimineață
O lume întreagă piere.
Curând vor trăi aceeași viață,
Dar cine știe pentru câtă vreme?

Succubus

de Alin Țugui

clasa a XII-a – Cerc Teatru Buhuși

Asmodeus, Asmodeus

De ce mă faci să nu-L iubesc numai pe Dumnezeu?

Și îngerul meu păzitor e acuma succubus,

Iar mâna ei mângâietoare s-a preschimbat în gheară.

Nu mai e de mult blândă cu mine, ci o fiară,

Ce stârnește în mine sentimente de gelozie, de ură,

Mă face să mă întorc la instinctele primare, de bază,

Căci îngerul meu are acum pe altcineva în pază.

Umbre-n întuneric

de Alin Țugui

clasa a XII-a – Cerc Teatru Buhuși

Pentru a face betoanele să strălucească

Le-am dat lumina din noi

Până am rămas goi.

Abia dacă am zgâriat Cerul

Și am devenit coada ce a dat jos o treime din stele,

Coborându-le, fiindcă nu puteam ajunge la ele.

Lucifer e plictisit

Din cauza noastră,

Fiindcă nu mai are pe nimeni de ispitit.

Forja Creației s-a răcit de mult,

Entropia este deja aici, doar că în suflete,

Eterna Noapte așternându-se devreme,

Iar toți oamenii nu sunt decât umbre-n întuneric.

FABULOUS 8

Peste tot aure gri,

Gemeni în gândire mii.

Unii artiști fac ce făcea dintotdeauna a lor ghildă:

Bat cenușa societății

Și a moralității

Sperând că de frică

Aceasta se va preface în Phoenix.

Der Anfang

Aletheia-Johanna Abordeoaei

Schule Schloss Salem (Deutschland, Baden-Wüttemberg)

Auf einmal erschien ein grelles

Licht aus der infiniten und absoluten

Dunkelheit mit überwältigenden Strahlen,

Dessen Kraft sich in dem Kosmos ausbreitete.

Die Schöpfung der Wahrheit und Anfang eines extraordinären Wunders.

Wissend bahnte es sich seinen Weg durch die Existenz

Und schenkte der Welt den ersten Blick auf die Entstehung.

Das Leben erwachte, es strömte und füllte

Die ewige Leere mit Sinn und Zweck.

So formte sich die Kreation der Wahrheit

FABULOUS 8

Und nahm Gestalten der warmen Schönheit an.

Die Welt sang aus Herrlichkeit, sodass die Natur entstand.

Diese gebar der Welt das Grüne und fließende Blaue.

So wandelte das Licht über die Erde

In Harmonie an Seite seiner Brüder,

Dennoch so unterschiedlich und einzigartig im Vergleich.

Die Morgendämmerung und der Abendschein

Solle sein Getue werden.

Die Brüder wissend wachen über das Geschöpfte.

Der him

Tu Ești

Aletheia-Johanna Abordeoaei

Schule Schloss Salem (Deutschland, Baden-Wüttemberg)

Ca-o râmă prin noroi târșâind,

Fugind de durerea veșnică.

Unde pleci, dobitoc ce ești?

Cu spatele n-tors către fratele tău,

Burtă grea cu cenușă fierbinte.

Ce faci, dobitoc ce ești?

Orbind de curiozitatea păcătoasă,

După plăcerea minciunii tânjind.

Trezește-te, dobitoc ce ești!

Sclav al disperării cerând mila

Adevărului înțelept și infinit.

Roagă-te, dobitoc ce ești!

Lacul

Aletheia-Johanna Abordeoaei

Schule Schloss Salem (Deutschland, Baden-Wüttemberg)

Îneacă-ți gândul dubios

Ce priviri atrage –

Musca ce dă târcoale

După putreziciune.

Scufundă-te în impresia

De adevăr și realitate –

Templul singurătății,

Gol și părăsit.

Sufocă-ți firea

Cea slabă și disperată –

Victima prădătorilor

De zi și noapte.

Îneacă-ți gândul dubios

Ce priviri atrage –

Căci, săracu de tine,

Nu ești.

Betrayal...

Prof. Andreea Ștefania Cojocaru

Suffocated by a myriad of dark thoughts,

I plunge into the depth of my own futility,

Eyes scrutinizing me from all vantage points

Is the world's best ultimate ability!

Hidden in a cocoon of self-imposed indifference,

I live with the illusion of security.

My mind feels at ease...whereas,

My heart betrays it all with its insanity...

Falling, falling....fallen!

Prof. Andreea Ștefania Cojocaru

I'm fooling myself that love does not exist

Ironically, I'm the first to enter my name on the list.

I scoff at my own desire to find eternal bliss,

Secretly yearning for a passionate kiss...

I'm not a hypocrite, not in the least...

I suppose it's my dual nature:

Now hating humanity like a ferocious beast

Then praying for mankind like a true Buddhist!

Love is the answer, or so I've heard!

It takes a few seconds to fall in love,

It takes forever to forget it all,

Despite all the hassle, we still need a soul!

Neural Ramble

Prof. Andreea Ștefania Cojocaru

Most epiphanies were born in distress
In the blink of an eye or maybe less.
In the scarlet sunset or in the abyss
One could hear its whisper or horrid hiss!

Once ingrained in your mind like a seed
It grows into a mystifying ragweed.
Not only will it become an obssession
It will also feel like a real possession!

In the utter darkness of your twisted mind.
It will spread its wings like a bird of time,
It will snatch reality with its filthy claws,
Filling your present with nothing but flaws.

Hubris

Prof. Andreea Ștefania Cojocaru

Pride, what a lovely way to die inside,
It burns like a torch of agony at night,
Tormenting your shameful existence,
Bereft of hope and unscrupulous insistence.

Knowing you worth a lot more they will ever admit
Stirs the hell out of you to succeed...
But the very first time you give it a try,
The sky sends the ultimate punishment divine.

It's hilarious and exhausting at the same time.
What a waste of life waiting for a sign!
Overthinking, not my cup of tea,
Overreacting, well, that sounds like me!

Evanescence

Prof. Andreea Ștefania Cojocaru

Dark is my reflection in the mirror,
Empty is the gaze in those eyes,
The bowels filled with terror,
That body somehow vaporised!

Rambling thoughts nagging the brain
Till perfect dissolution,
Squabbling with my stone cold heart
Still seeking for ablution!

Sorrow entangled in veins,
Clotting remnants of life,
No shadows, no stains,
Just endless decay...

TEATRU ȘI SCENARIU DE FILM

DOI VECINI

Ștefan Zaharia și Alin Țugui

COSTEL: — Servus, Corneluș! Ce mai faci?

CORNEL: — Ce să fac, Costele? Admir și eu priveliștea. Uite! Mai un brad semeț, mai o privighetoare, mai... o puicuță.

COSTEL: — Aha! Și nevastă-ta știe? (tare) Știe că te uiți după alte femei?

CORNEL: — Vorbește mai încet, că poate te aude!

COSTEL (râzând): — Tot un crai ai rămas, câine bătrân ce ești!

CORNEL: — Da-păi ce să fac și eu în carantina asta?

COSTEL: — Da bine zici! Ce găselniță și carantina asta! Măcar mai am doar 5 zile! Atâta alinare să am și eu! Tu cât mai trebuie să stai?

CORNEL: — Șapte zile, opt ore și trei minute, dar cine mai numără acuma?

COSTEL: — Șapte zile? Dar cum? Tu ai intrat în carantină cu mult timp înaintea mea. Poate că tu nu ai COVID. Poate ai ceva mai rău, precum gripa... sau și mai grav (șoptit, parcă să nu-l audă nimeni) te-a tras curentul.

CORNEL: — Nu nica, uă! COVID sută-n mie!

COSTEL: — Nu mai ai gust?

CORNEL: — Păi, nu vorbesc cu tine?

Costel nu înțelege și este vizibil mirat.

CORNEL: — În fine, mai întâi a luat soția mea virusul, iar ăștia crezând că eu chiar îmi petrec timp cu ea m-au închis și pe mine. Apoi, fix când s-a terminat prima carantină, s-a întors fiică-mea de la facultate și în loc să aducă un băiat cinstit, bun de însurătoare, l-a adus pe Covidiu ăsta! Și uite așa s-au adunat săptămânile! Iar eu, o ființă pură și inocentă...

COSTEL: — ... care se uită după puicuțe...

CORNEL: — Eu, absolut nevinovat, am fost închis din cauza soției și a fetei!

COSTEL: — Ia stai puțin! Derulează! Tu ai o fiică? Adică noi ne cunoaștem de 5 ani...

CORNEL: — 6 luni...

COSTEL: — Poftim? Cum 6 luni?

CORNEL: — Și 5 zile. De atâta timp ne cunoaștem. Țin minte exact, pentru că în ziua în care m-am mutat, m-am întâlnit cu nevastă-ta pe hol. Apoi am intrat în spital cu maxilarul rupt... fiindcă am întrebat-o de când stau balenele la bloc.

COSTEL (visător): — Și forța ei este ceea ce iubesc cel mai mult la ea! (înapoi la realitate) Dar ce să-ți fac dacă ai gura mare? Ți-a închis-o pentru câteva luni!

CORNEL: — Tot răul spre bine! Măcar în perioada aia nu a mai avut nevastă-mea pretenția să o sărut.

COSTEL: — Revenind la ceea ce voiam eu să întreb: ne cunoaștem de atâta timp, iar eu abia acum aflu că ai o fată?

CORNEL: — Nu prea dă des pe-acasă.

COSTEL: — Aha... înțeleg... Nu prea se mândrește cu tac-su.

CORNEL: — Ce glume de carantină faci și tu! A învățat, săraca, în toți acești ani. (mândru) A făcut facultatea de medicină! Anul ăsta a terminat. Lucrează în linia întâi(emoționat).

COSTEL: — Stagiar? Doctor?

CORNEL: —Vânzătoare la Profi.

COSTEL: — Tot linia întâi...

CORNEL: — Dar să știi că eu sunt foarte mândru de ea! Măcar atâta lucru bun să fi ieșit din căsătoria mea.

COSTEL: — Nu înțeleg, dacă îți disprețuiești atât de mult nevasta de ce mai stai cu ea?

CORNEL (se asigură că nu-l aude nimeni): — Tac-su.

COSTEL: — Ce-i cu el?

CORNEL: — Este rachet.

COSTEL: — Roacker, hacker, mother...

CORNEL: — Ai grijă ce spui că poate ne aude cineva! Și nu „roacker", ci rachet. Adică mafiot.

COSTEL se blochează când aude acest lucru.

CORNEL: — Exact! Am sperat că așa ajung și eu în mafie și când colo... m-am trezit cu o belea și mai mare pe cap! Socru-miu mi-a spus că dacă îi supăr fiica mă face eunuc!

COSTEL: — A...! Eunuc! Ce e aia eunuc?

CORNEL: —Cum să-ți explic eu ție? Eunucul își taie...

COSTEL: — Am înțeles, am înțeles! (după o pauză de gândire) Și dacă îți este atât de frică de socrul tău atunci cum de ești atât de mare crai pe cât te lauzi?

CORNEL: — Eh, asta... vorbesc eu așa cu tine. Mă dau cocoș, dar mă dau degeaba. Adevărul este că nu am umblat niciodată cu altcineva. Doar îmi mai clătesc și eu ochii din când în când.

COSTEL: — Cel puțin până apare nevastă-ta.

CORNEL: — Sau nevastă-ta, care acoperă întregul peisaj. Chiar, tu de ce rămâi cu ea?

COSTEL: — Cum de ce? Fiindcă o iubesc cu adevărat și cu toată ființa mea!

CORNEL: — Și banii lui tac-su nu au nicio legătură?

COSTEL (revenind la realitate): — Dar nu vezi ce zgârcit e moșneagul? I-am cerut și eu niște lucruri mici și nu a vrut să-mi dea. I-am cerut niște bani împrumut ca să o duc și eu pe fata lui la un hotel în Dubai, nu cel mai scump, de 7 stele, unul amărât, de 5 stele. N-a vrut! I-am zis și eu să mă ajute să cumpăr o mașină, să am cu ce-l plimba pe asta micul, care este până la urmă

nepotul său. Nu aveam pretenții la cel mai nou Lamborghini, ăsta Veneno. Mă mulțumeam cu Lamborghini Gallardo, din 2003, pe GPL.

CORNEL: — Ce suflet modest ești tu, Costele!

COSTEL (nervos): — Eu cu nevasta și copilul trăim în apartamentul ăsta amărât, iar el se lăfăie de unul singur în ditamai vila!

CORNEL: — Chiar, ce mai face copilul tău?

COSTEL: — Ce poate să facă dacă e abia nou-născut? Pipi, caca, pârț, urlă și somn! Ce altceva să facă? Mi-am dorit atâta timp un copil, iar acum tot ce îmi doresc este să uit mirosul scutecelor folosite!

CORNEL: — Da, îmi amintesc și eu cum era la început! Dar lasă! O să vezi că în timp va deveni lumina ochilor tăi. Chiar, ce aveți? Băiat sau fată?

COSTEL: — Fată. O cheamă Ina.

CORNEL: — E cumva numele bunicii?

COSTEL: — Nu

CORNEL: — E numele cântăreței?

COSTEL: — Nu.

CORNEL: —Atunci de la ce poate să vină?¬

COSTEL: — De la Carantina. Și-a găsit și ea perioada perfectă ca să se nască!

CORNEL: — Of! Că iar ai zis cuvântul blestemat!

COSTEL: — Care? Să se nască?

CORNEL: —Nu. Carantină!

COSTEL: — Ce să facem dacă asta este legea?

CORNEL: — Dar de ce nu mă lasă să mă izolez cu iubirea vieții mele și mă obligă să stau cu nevastă-mea la domiciliu? Nu s-ar putea, pentru noi, bărbații adevărați (se deschide ușa de la balcon amândoi sar ca arși. O mână de femeie care ține un pistol îl amenință pe Cornel. Acesta continuă cu tonul de șoaptă) Suntem bărbați! Muncim să ținem casa! Ne-am sacrificat tinerețea poate ca să construim ceva! Nu merităm și noi o dată la 5 ani o vacanță de resetare? Nu vreau mult. Doar liniște, un meci important la tv... Nici nu contează sportul! Fotbal, rugby, Formula 1, snooker. Ceva. Nu știu, țurca, aruncatul cu privirea, halbere. Nu contează ce e! Doar să fie finala, tată! Chiar și un șah.

COSTEL: — Bine că ai zis de șah! Mi-am amintit ceva important! Scot șahul? Te fac o tablă?

CORNEL: — O linie și un matrț îți iau. Simplu pe eleganță.

Costel începe să aranjeze tabla, iar Cornel dă cu zarurile.

CORNEL: — Ha! Șase-patru! Poartă-n casă!

COSTEL: — Ho, mă, că nici nu am pus piesele! Dar nu mai cânți o dată piesa aia?

CORNEL : — ¬Care?

COSTEL: — Piesa aia care îmi place mie.

CORNEL: — Bine! Dar e pentru ultima oara. Uf! Carantina! Uf Carantina! Uf Carantina mea!

COSTEL: — Cum le zici tu Cornele nu le zici nimeni!

Couple s theraphy

(scenariu scurt metraj)

Alin Ţugui

Clasa a XII-a – Cerc teatru Buhuşi

INT. A PSYCHOLOGIST CABINET - DAY

The cabinet of a psychologist. A desk with two chairs on one side and one on the other. A sofa on the side. SHANDOSA, the nurse, is standing and checking a list. NICK, the psychologist, sitting at the desk, is writing something in a notebook. On the desk there is also a Newton´s cradle and the photo of a dog.

NICK
(while writing)
And… here!
(Shows the notebook to Shandosa)
I told you! I always win at Tic Tac Toe.

SHANDOSA
(impressed)
What can I say, doctor Nicholas?

You are quite a genius!

NICK

Indeed. But now let´s get back to serious business! What´s the next appointment!

SHANDOSA

(looking on the list)

The Brown couple!

NICK

(a little bit irritated)

Shandosa! I can´t believe what I´m hearing! This is a prestigious institution. Here, racisms can´t be accepted. We don't define a couple by their colour.

SHANDOSA

(still calm)

Jack and Monica Brown. That´s their name. A very sweet couple!

NICK

I hope you didn't start eating people, Shandosa! Just joking. Let them in!

Shandosa opens the door.

SHANDOSA
Miss and mister Brown? The doctor is waiting for you. You may come in.

MONICA is entering head first, then turns back to JACK.

MONICA
How do we say, Jack?

JACK
Thank you, ma´am!

MONICA
Good!

SHANDOSA
I´m sorry for asking, but… you are husband and wife, right?

Monica is showing her ring. Jack is also showing it, but more reserved.

MONICA
Of course, we are!

NICK
Please! Take a sit!

The couple sits down. Awkward silence.

NICK (CONT´ED)

So… How do you feel about your surname?

SHANDOSA
DOCTOR!!!

NICK
Sorry! I shouldn't have asked that! Let me introduce myself! I am your psychologist, doctor Nicholas. But you can call me Nick.

MONICA
I am Monica. He is Jack.

Monica and Nick shake hands. Jack wants to shake hands too with the doctor, but he stops when he sees that his wife is talking for him.

NICK
What´s the problem?

MONICA
He! He is the problem! Always him!

NICK
Yeah! I see your point of view. What about you, Jack? How do you feel?

JACK
Well… I don't know.

MONICA
He doesn't know. He never knows.

SHANDOSA
Doctor, how do you feel about therapy by play?

NICK
Yeah, I would like some!

SHANDOSA
No, not for you! For them!
(to Jack and Monica)
What´s your favourite game?

MONICA
We love chess!

JACK
I actually prefer cheekers.

MONICA
No, you don't!

JACK
Yes, I do. Truth be told, I hate chess.

MONICA
You've never told me about THIS.

JACK
Because you've never asked.
(to himself)
Just like how the priest never asked if I want to take you as my wife. Nobody asks me anything

MONICA
Because you never talk, so we already know your answer. If you would be a song you would be The Sound of Silence.

NICK
Let´s stop talking about your marriage and get back to what truly matters! The games.

SHANDOSA
What are your opinions motivated by?

MONICA
I love the queen! She´s so powerful!

JACK
I hate the king! He´s too weak!

MONICA
Just like you.

SHANDOSA
Mister Brown, do you feel dominated by your wife?

MONICA
No, he doesn’t.

SHANDOSA
Miss Brown, why do you have this need to rule, to give orders?

MONICA
Because I am a natural born leader. I was born in a very prestigious noble house. I am royalty. Or… I was. Until I got married to this… hobo.

SHANDOSA

I don't know. Mister Brown looks pretty presentable.

JACK
(feeling more confident, smiling)
Thanks!

MONICA
(menacing)
He´s taken!

NICK
But when do we get back to the important part? The games.

SHANDOSA
Doctor, I think you should try to concentrate.

NICK
Yes, you are right, Shandosa. Just like always. So, what you were saying Monica? That you were part of royalty?

MONICA
Indeed. Born in a very prestigious noble house.

NICK

You made me curious. Which house?

MONICA
House Monica.

NICK
So… before marriage you were… Monica de Monica?

MONICA
Don't be silly, doctor! We are not French. Monica of the House Monica.

Shandosa is looking through the open door.

SHANDOSA
Nick, I believe the real doctor is coming.

Nick is taking off the robe.

NICK
Well, I think I should go back to my room. It was nice meeting you, Jack and Monica. Shandosa?

SHANDOSA
Yes, Nick?

NICK

Could ask the doctor to not use electroshocks this time?

SHANDOSA
I will try my best.

Shandosa is escorting Nick to his room.

JACK
(yelling)
Wait! Wait! It was my time to talk. What have I paid for?
(crying)
Don’t let me alone with my wife!

CUT

10 MOTIVE

(comedie)

Ștefan Zaharia

PERSONAJELE

EL: actor, la cam 37 de ani.

EA: actriță, soția actorului. Până în 35 de ani.

REGIZORUL: 63 de ani arată de 73 de ani, artist, cu bășcuță și puțin rr-it.

BIANCA/MIMI(în piesă): actriță amatoare. A terminat facultatea de drept la FF, dar vrea să fie actriță. 24 de ani. Frumușică.

DIRECTORUL ARTISTIC : adevăratul CEO de orice companie.

MAȘINISTUL și CAMERAMANUL: interesați doar de tehnica lor

LĂUTARUL: Acordeonist colorat. Talentat și cu burtică. 60+ de ani.

MARCEL : băiatul bun la toate pentru regizor, slab, înalt și cu barbă tunsă scurt. Firavuț. Poartă mereu masca.

MACHIOZ – (un make-up artist dar sună mai bine acum machioz) un bărbat care face machiajul. 50 de ani. Familist convins. Fost inginer. Chel și gesturi ușor feminine.

Scena arată ca o camera de hotel, patul este central, pe pat multe buchete de flori. În spatele patului un perete cu tapet de hotel și un tablou kitsch-os. O șampanie desfăcută pe masă. Câteva haine pe scaune și, în general, dezordine. Invitații de la nuntă pe masă, cutie de pantofi pe jos. Pe ușă (în scenă) intră două personaje, obosite, târâindu-și cu greu picioarele. Un El, îmbrăcat în costum de ginerică și o Ea. Mireasa.

SCENA 1

(EL și Ea)

El : Abia am așteptat să se termine cu închinatul, să plece și formația ca să ajungem în cameră.

Ea : Mă omoară pantofii ăștia… (Ea se descalță și ajunge pe pat)

El : Sper că mai este șampanie, ar mai merge un pahar!

Ea : La ora asta ar merge un somn (in timp ce încearcă să desfacă corsetul legat pe o parte)

El : Da' doar nu crezi că te las să dormi fix acum, așa?! (își toarnă șampanie în pahar)

Ea : (dezbrăcându-se) Ba chiar asta o să fac în următoarele zece minute!

El: Cum poți să dormi în noaptea nunții? Pe bune acum, e abia ora...(verifică) patru jumătate!

Ea: Tocmai că e patru jumătate, de asta dorm!

El: Păi și tu chiar nu ai chef deloc să ne consumăm și noi noaptea nunții? Pe bune! Șase ani mi-ai spus de nuntă, că vrei să fii mireasă, că e ziua cea mare... și acum? Ce faci? Dai bir cu fugiții? Te dai lovită, obosită, bătută.. de pantofi.

Ea: da!

El: Pe bune!, dă-mi un singur motiv serios să mă culc acum si eu mă culc și te las in pace! Unu!

Ea: Îți dau 10 dacă vrei, nu 1. Și lasă că avem timp să consumăm nopți toata viața de o să te saturi de mine cât o să consumi.

El: Păi toată viața nu mai am noaptea nunții! EU vreau noaptea nunții! Dar să zicem ca asta a fost un motiv, pe care l-am demontat "avaic plezir". Ai spus că ai zece. Care sunt celelalte?...

Ea: Păi (și le numără pe degete) mă dor foarte tare picioarele și vreau să mă întind…

El: Ei lasă că știm și noi că nu folosești picioarele!

Ea: Nesimțit! Apoi am numai fixativ in păr, m-au pupat toate babele în seara asta, vreau sa mă spăl și eu…

El: (Se apropie de ea încercând să o convingă folosind tonul lui de cuceritor) Păi, facem împreuna baie în cadă, ai văzut ce cadă faină au aici la hotel?

Ea: Apoi (pe șoaptă marcată) ai mei au camera fix lângă noi.. dacă ne aud?... Mi-e aiurea față de tata…

El: Cine? De Nea Costel? (revine la ton normal) Păi, tocmai că el a zis „sper ca în seara asta nu mă dezamăgești!" și mi-a dat un pahar de vin roșu că a zis ca vrea nepoți. (zâmbește complice). Îi dezamăgesc dacă nu fac nimic.

El dă să o sărute și Ea îl împinge

Ea: .. am ajuns la..(numără degetele)..5.. așa.. nu am apucat să mănânc și sunt fără vlagă... nu mai am putere deloc.

El: (scoțând din frigiderul mini bar alune, ciocolata si alte bunătăți) ei lasă că te hrănesc eu, iepuraș! Te hrănesc în cadă, la băiță. Are tati

(încercând sa o alinte) de toate pentru gurița lui mami.

Ea se ridică de pe pat și El cade pe pat uitându-se la ea care se așază la masa de machiaj din cameră, pentru a se vedea în oglindă când își scoate cerceii, mărgelele, etc.

Ea: Și mami a ajuns la argumentul șase: ești băut! și nu îmi place când miroși a alcool…

El: Ei, lasă că nici cu tine nu mi-e rușine. Crezi că nu te-am văzut la bar cu domnișoarele de onoare? (ca pentru sine, realizează) de fapt au fost domnișoare de oroare la cum arătau după ce s-au matolit.. (serios la ea) tu știi că Mimi a ta a intrat la baie după Gil să-l violeze?… așa rău s-a îmbătat…

Ea: 7… Azi am fost in Biserică! (destul de diletantă când explică – foarte cabotină încercând să pară sfântă) nu se cade să pervertim acest moment frumos, să-l murdărim cu asemenea lucruri josnice… nu se face după biserică, doar știi!

El: Auzi? Da' de când ești tu cu biserica?

Ea: (încercând să pară serioasă) De azi!

El : Ai, lasă-mă!

Ea: Da! (serioasă și determinată)

El: Aham! Ia, zi-mi, te rog, cât ține postul de Crăciun? Sau nu, mai simplu: ce se mănâncă în post?

Ea: Nu-ți stă bine când ești arogant!

El: Păi, dacă nu era mama soacră nici nu făceai la biserică, ca ai zis ca nu crezi in popi… (Liniște)

El : Auzi, da când m-ai cunoscut la Vama Veche și eram beat și tu fumaseși scorțișoară și m-ai dus în cort, atunci nu perverteai momentul minunat al asfințitului in Vamă?

Ea: Hai, că mă enervezi! Ești nesimțit! Opt! O femeie trebuie să vrea ea, nu să o obligi!

El: Păi, draga mea (încercând să se/o calmeze).. iubire… Nu m-ai luat tu de soț de bună voie și nesilită de mine.. pardon de nimeni? Acu de ce zici că te silesc? Nu e frumos…

Ea: (pe gânduri) zece…

El: 9 cui îl lași?

Ea: Am zis 9 nu am zis 10. Dacă ai băut și nu auzi bine, nu e vina mea! Uite! 9:mă doare capul!

El: După o relație de 6 ani cu tine sunt obișnuit sa fiu pregătit mereu pentru (arată cu ghilimele) veșnicul "argument nouă" (scoate din geantă) uite aici un Nurofen de durere.

Ea aruncă pastila.

Ea: Ești imposibil! Cum sa faci așa ceva? Eu merg la duș!

El: Păi și argumentul zece?

Ea: (trântind ușa – vorbește din baie) Asta era zece: că ești nesimțit și eu merg la duș și dorm! Tu faci ce vrei că doar e nunta ta, te rezolvi tu cumva!

El rămâne singur in cameră. Încearcă să intre dar observă ca ușa de la baie e încuiată.

El: Stai mult la duș?

Ea: Da! Durează, că am fixativ, ți-am mai spus, da tu ai numai prostii în cap!

El: Bine, atunci mă duc la baie jos, în restaurant.

Ea: Du-te sănătos…

El: (către sine) Poate o mai găsesc acolo pe Mimi.. doar a zis să mă descurc,? nu.. o dată se însoară omul!

El iese

SCENA 2

(EL, EA, Regizorul, Marcel)

Se aude o sonerie și o voce din spate strigă "Stop" din toată inima. În scenă apare o echipă de filmare: mașinist și cameraman, amândoi cărând scule pentru filmare. Agitație pe scenă. Aflăm că de fapt acolo se filma o scenă. Pe uși se întorc actorii. Regizorul are o „bășcuță" ciudată pe cap. Regizorul vine în centrul scenei pentru a vorbi cu actorii.

Regizorul : (către actorii ce vin către mijlocul scenei) Bun!, a ieșit foarte bine. Vă mulțumesc mult. Vedem cum stă treaba, dar eu cred că rămâne așa. Oricum ne anunță Marcel dacă mai trebuie ceva. (strigă spre culise) Marcel!

Din culise apare Marcel alergând cu o ceașcă de cafea într-o mână și o mapă în cealaltă.

Marcel: Da! Am ajuns!

Regizorul: Ai trimis filmarea sus?

Marcel: (dând cafeaua regizorului) Da, cum să nu, am adus și…

Regizorul: (îl întrerupe pe Marcel) Super! Ai pus zahar?

Marcel: două de brun și una de alb.

Regizorul gustă. E mulțumit de cafea. O da peste cap pe toată și dă paharul de carton gol înapoi lui Marcel.

Regizorul: Bun! Rămâneți un pic prin teatru să vedem care e treaba dar eu zic că e bine. Așa rămâne. Hai că ne adaptăm și la pandemia asta. Teatru online vor, serial online le dăm (regizorl iese din scenă grăbit și îl strigă din off) Marcele!

Marcel: (pe fugă) Acum vine!

SCENA 3

(El și Ea, apoi machioz)

Scena este goală și pe pat s-a așezat el, se descalță și dă jos sacoul de la costumul de ginerică. Ea s-a așezat la masă unde încearcă să își scoată și ea costumul.

EL: Știi la ce mă gândeam?

Ea : Uimește-mă!

El: Cred că nunta noastră, deși a fost așa, mai intimă, a ieșit mult mai bine. (râde cu poftă)

Ea: mda! (ușor iritată dar încearcă să păstreze aparențele) Cred și eu că ți-a plăcut, Ți-au venit toți colegii de grupă și ai băut toată noaptea, ați jucat mim și v-ați lăudat cu replici din filme celebre!

El: Ei, lasă că și tu cu domnișoarele de oroare nu v-ați lăsat până nu ați pus pe ecran toate reclamele în care ați jucat, până și alea la tampoane. (râde cu poftă)

Ea: Măcar noi făceam reclame!

El: (continuă să se tachineze) Voi faceți reclame, vă bârfiți și faceți karaoke. Cea mai tare grupă de actorie și mai ales… originală, nu mai există actrițe ca voi. Oricum și acum, la 7 ani de la nuntă, mă întreabă unchiul Ionuț de Kati, colega ta. Când a căzut de pe masă… hahaha, a fost deliciul serii.

El se urcă pe pat și imită cum cânta Kati piesa „total eclipse of the sun" apoi cade și de jos continuă să cânte apoi râde cu poftă

El: a făcut deliciul serii, păcat că nu e filmată scena. Îmi era teamă că după ce a mâncat tortul să nu dea în criză diabetică unchi-miu când a văzut-o pe Kati cu cracii pe sus. „total eclipse of the ass", hahaha.

Ea: vai cât de amuzant e unchiu tău … are 60 de ani și 130 de kile și se uită la actrițe de 20 de ani!

El: (dându-și pantofii jos și scremându-se de durere) Băi, ce m-au bătut ăștia. Cum naiba am încăput eu în ei la nunta noastră.. sau în costumul acesta… Pf! Poți să zici ce vrei dar a fost o nuntă super! Eu m-am simțit perfect.

Intră pe scenă un machioz, domnul înalt, slab, chelios care se ocupă de machiaj.

Machioz: (intrând) Hai să vă demachiez ca să puteți pleca și voi.

El: nu e cazul, ne facem acasă că nu mai pot. Hai să mergem!

Ea: stai să ne dea drumu'. Poate mai trebuie ceva. Iar te grăbești cu huo înainte… of!

El: mă duc la cabină.

El iese.

SCENA 4

(Ea și Machioz)

Rămân în scenă doar Ea și machiozul care încearcă să o ajute.

Ea: Auzi, Cristian, pot să te întreb ceva direct, dar fără să te superi sau să interpretezi... nu vreau să te supăr cu ceva.

Machioz: Draga mea, nu ai cu ce mă supăra... Îți lipsește veriga asta din ADN. Deci, spune!

Ea: Cât timp ai fost căsătorit cu Mioara?

Machioz: Mă faci să râd, pentru atâta să mă supăr? 23 de ani. Dar am mai fost împreună un an înainte de căsătorie, deci 24. Mulțumită? (el râde)

Ea: Scuze, nu vreau să te supăr...

Machioz: Da ți-am zis că nu mă superi!

Ea: În sensul că nu asta era întrebarea....

Machioz: mă gândeam eu că e prea ușor. Care era întrebarea?

Ea: în toți acești ani, Nu știu cum să te întreb...

Machioz: Folosește cuvintele draga mea, ești actriță!

Ea: Ai înșelat-o vreodată pe Mioara?

Machiozul râde. Apoi oftează.

Ea: Te-am supărat, știam eu, îmi pare rău, uită că am întrebat! Scuze!

Machioz: Nu, drăguța. Nimic din ce faci nu mă poate întrista. Totul mă bucură. Cum jucați, cum repetați, decorurile, bufoneriile, spectacolele bune, proaste.. totul! Tot ce e teatru mă fericește pentru că tot ce e teatru îmi amintește de Mica mea... Mioara... cea care a fost și va rămâne, marea stea a teatrului Municipal. Eh! Dar gata, nu vreau să te întristez cu ale mele că iar sunt un senil penibil. (râde)

Ea: Nu ești! Nu ești. Eu sunt penibilă cu întrebările mele egoiste și stupide.

Machioz: Ei! Gata! Răspunsul e simplu: nu! Am fost 23 de ani căsătoriți și 24 împreună. Am fost un an înainte. Perioada de ținut de mână. 3 aprilie. Ziua în care ne-am cunoscut și cea în care ne-am căsătorit. Ea actriță la municipal, eu fotograf, artist plastic, scriam banerele pentru Ceaușescu când venea în oraș. Se câștiga bine „Ceaușescu reales, la al naișpelea congres". Se câștiga bine din banere și din tablouri cu Bambi la râu. Câștigam mai bine decât câștiga ea în teatru. Când? Când să o înșel dacă am stat împreună zi de zi... și în turneu mă lua ca fotograful trupei. Toate pozele din foaier sunt făcute de mine.

Ea: Serios? Alea alb negru.

Machioz: Toate, din turnee. Eh, vremuri bune. 23 de ani am dormit doar împreună până când aparatul a scos doar un sunet lung ... continuu. Apoi a venit asistenta și l-a oprit și de atunci...

Ea: îmi pare rău că te-am întristat.

Machioz: de atunci sunt angajat ca machioz la teatru. Aici mă simt mereu cu Mica mea, așa că nimic din ce ai spune sau ai face, draga mea, nu mă poate supăra. Dar ce-ți veni cu întrebările astea acum?

Ea: nimic.. așa, o curiozitate. Mă duc până la baie, revin...

Machioz: strâng eu până vii.

SCENA 5

(El și Machioz)

El: Cum ai rezistat?

Machioz: Poftim?

El: atâția ani cu Mioara fără să o iei razna. Nu înțeleg. De fapt eu nu înțeleg femeile în general. Nu am înțeles vreodată o femeie. Cum cacao să reacționezi așa? Cine s-o mai înțeleagă. De obicei

face așa când e perioada aia a lunii, dar nu e. Nici scuza asta nu o are. Și așa stăm aici și muncim ca proștii, acasă stăm doar noi doi și pisica aia a ei plină de păr, la teatru, împreună. Fac mâncare, mai spăl o rufă, da te rog să mă crezi că orice femeie m-ar aprecia puțin mai mult. Da eu acum aș prefera să rămân să dorm aici, uite pe scenă la decor. Decât să merg acasă să vezi ce hachițe are. Doamne ferește! O las să doarmă o oră după fiecare repetiție, o înțeleg și o las. Mă joc la PC cu căștile. Și îi fac mereu salată când se trezește, repet textele cu ea, strâng rahatul la jegosul ăla de motan. Ce vrea? Nu e pandemia cum e femeia. Mă înțelegi cum zic? Nu zic că-s bărbatu perfect. Mai râgăi la bere, mai scap la evacuare, aia e.. dar nici să mă freci așa la cap. Nu fac scandaluri, nu mă cert, nu beau.. păi, tata la vârsta mea era divorțat deja… și io stau și îndur că mă freacă ea de 2 săptămâni că are draci pe ea. Da și eu am stat izolat. Poate și pentru mine e greu. Mă înțelegi cum zic? Ah! Mă bucur că am avut discuția asta! Ms mult! Da ce durează atâta? Mă duc să văd ce mai face acum.

SCENA 6

(Machioz și Bianca)

El iese. După ce iese, din lateral se vede o domnișoară de 23-25 de ani care face semne către Machioz care nu o vede. Machiozul e singur în scenă, reface decorul și aranjează lucrurile. Din culise apare o domnișoară micuță, subțirică, 24 de ani.

Bianca: Se poate?

Machioz: Ce faci aici Bianca, tăticule? Se poate, dar nu mult că avem filmare.

Bianca: Vai, ce frumos..

Machioz: da, dar nu prea. Multă muncă, stres…

Bianca: Știu, nașu, dar.. ce n-aș da să am stresul acesta zilnic!

Machioz: Lasă că o să vină și rândul tău.

Bianca: știu, ai mai zis, Toți zic, dar când? Când? Fac 24 anu' acesta și am jucat doar în facultate.

Machioz: ei, lasă că joci independent, nu?

Bianca: Ei, da! De când ursitoria este teatru independent?

Machioz: nu-ți pierde speranța, nu se știe niciodată de unde sare norocul, sau iepurele, sau… ceva pentru tine.

Bianca: Of!

Machioz: Lasă că… uite, nu promit, dar o să încerc, dacă e ceva pe aici, ești prima pe lista că io-s aici mereu. Bine?

Bianca: Mulțumesc mult nașu', mulțumesc.

Machioz: Acum, hai, du-te. Dacă e ceva, te sun. Acu repetă-ți textele de ursit!

Bianca: Săru' mâna, am plecat.

SCENA 7

(El, Ea, Machioz, Marcel)

Apare Marcel care țipă în timp ce traversează scena în fugă de mai multe ori anunțând ceva grav:

Marcel: vine! Vine Vine! Atențiune că vine!!

El: cine vine!?

Marcel: Vine, vine, vine!

Marcel se hiperventilează în timp ce gesticulează foarte agitat, rămâne fără aer și cade leșinat pe pat.

Ea și Machiozul sar să îl ajute,

Ea: Marcele, Marcel mamă, revino-ți, Cine vine, ce ai?

El ia o mână de apă din frapieră și îi aruncă lui Marcel pe față, destul de nedelicat, gest care o deranjează pe Ea.

Ea: Ce faci?

El: Îl ajut.

Ea: Cum? Îl îneci?

Machioz: Hai, Marcelică, hai, calm, respiră.

Marcel își revine. Își recapătă suflul. Apoi își amintește și se hiperventileză iar spunând:

Marcel: Vine! Directorul artistic! Vine directorul artistic.

Machioz: Așa, și noi ce ar trebui să facem?

SCENA 8

(aceleași pers. plus Director artistic și Regizor)

Intră pe scenă regizorul alături de directorul artistic. Ea, El și Machiozul se ridică în picioare,

ridicându-l și pe Marcel care tremură ca o vargă. Regizorul îl invită pe directorul artistic în scenă.

Regizor: Poftiți, intrați, avem și actorii aici. (directorul salută scurt cu mâna și cei patru răspund fiecare după felul său). Bun venit. Noi am lucrat și voiam să știm dacă ați vă…

Este întrerupt de director care salută.

Domnul: Voiam cu toții să vă felicităm pentru muncă, pentru scenete, pentru dedicare, pentru implicare și tot ceea ce faceți!

Regizor: Mulțumesc frumos, în sfârșit simțim și noi că suntem apreciați și respectați, rar mi se întâmplă să fiu…

Domnul: (îl întrerupe fără să îl lase să continue) Am râs și ne-a plăcut mult, nouă sus în birou… și credem că va fi un succes!

Toți zâmbesc se felicită între ei, dau mâna cu regizorul.

Directorul: Știți cât de important este proiectul ăsta mai ales acum, în pandemie. Dacă reușim să vindem aceste scenete la televiziunea locală, ar fi un succes. Deci, este un moment istoric, învingem pandemia.

Toți se bucură, se felicită.

Directorul: Doar că, există o mică solicitare. Trebuie schimbat sfârșitul!

Regizorul: (ezitând) Nu vi se pare amuzant sfârșitul?

Toată lumea se oprește din râs brusc și se uită la director.

Directorul: Nu! E groaznic! Eu nu știu cum erați obișnuiți până acum să faceți treburile dar aici totul e calculat! Când vindem clipul televiziunii.. totul e pe target. E artă pe target. Uitați aici!

Directorul scoate dintr-o gentuță care aproape că nu s-a văzut până atunci, un dosar plic. Dă geanta să o țină regizorul care o dă mai departe la Marcel. Directorul deschide dosarul și arată câteva grafice din care nu se înțelege nimic.

Directorul: Aici avem datele cu testele făcute pe audiențe. Cu finalul ăsta am pierde toată audiența feminină 24-56 urban "Sex and the city"!

Apoi închide brusc dosarul și întinde mâna. Regizorul întinde și el mâna, primește geanta de la Marcel și o da mai departe la director care-și vâră plicul în geantă.

Regizor: Audiența "Sex and the city"?

Directorul: Da! Adică femeile între 24 și 56 de ani, fane sau foste fane "Sex and the city". Plus

femeile 30-66 „Tânăr și neliniștit”! Sunt exact femeile care aduc cele mai multe reclame pe Pampers, Tampoane, suplimente nutritive și aparate de bărbierit!

El: Aparate de bărbierit? N-are nicio logică, (către Ea) asta dacă restul ar fi avut până aici!

Ea îi face semn nu foarte discret să tacă.

Directorul: Da! Statistic…

Directorul scoate telefonul și butonează și arată ecranul o secundă către regizor. Apoi apasă pe ecran, ostentativ.

Directorul: Femeile cumpără cele mai multe aparate de bărbierit sau truse de bărbierit. Este cadoul cel mai facil pentru bărbați. V-am trimis acum pe grupul de watsapp. Așadar trebuie schimbat sfârșitul!

Vibrează telefonul lui Marcel, al Machiozului și la regizor se aude o sonerie ușor decripită de Nokia 5110.

Regizor – Director.

Regizorul: Dar… cum?

Directorul: Cum adică… „cum?”?

Regizorul: Păi… Scenaristul e în spital.

Directorul: De ce?

Regizorul: Covid.

Toți bat în lemn în sincron. Directorul bate în geantă.

Regizorul: Vă imaginați.. adică… știți, mie mi se pare mai artistic așa. Ca personaj, ca final dramatic, e mai european așa că e social, e deschis.. pentru că lasă…

Directorul: (nu-l lasă să termine) Lăsați că arta o faceți când dăm drumu' pe live, acum e pe online.

Directorul scoate un spray dezinfectant din geantă. Se dezinfectează pe mâini. Apoi scoate din geantă un măr verde. Geanta o dă la Marcel prin Regizor. Mărul îl șterge de haină apoi mușcă cu poftă și își continuă prelegerea.

Directorul: Plus că aici nu facem artă, facem entertainment.

El: Vreți și o pară? Avem la recuzită.

Ea: Taci!

Regizor: Nu, adică în sensul, dacă îmi permiteți, eu sunt regizor.. adică mă știți.. sunt.. premiat la festival și mă gândeam și eu să schimbăm finalul, să-l facem mai simbolistic acum, de sărbători, să aducem un mesaj pozitiv. (liniște) Adică să

schimbăm finalul. Mai artistic poate. Să fie un înger care coboară pe o ceață care…

Domnul: Nu știu cum faceți dar trebuie să fie gata până joi.. Adică mâine. Știi că lucrurile bune se întâmplă într-o joi!

Se uită la măr și se strâmbă. Îl dă regizorului destul de dezgustat care, la rândul său, îl dă lui Marcel.

Director: Acru... astea poloneze.. nu știi ce e cu ele. Mă rog. Deci, avem vizionare pentru întreg programul de divertisment de sâmbătă seara, gaguri la emisiunile politice și glumele de la Bingo. Să fie gata segmentul până atunci!

Directorul pleacă.

Director: Dar fără artistice. Noi facem entertainment. S-a înțeles, nu?

Regizor: Am înțeles. Puteți să îmi dați câteva indicații despre cum vreți să fie finalul?... Cam în ce direcție să merg?

Directorul: Cum să nu! Statistic vorbind..

Directorul scoate telefonul și butonează și arată ecranul o secundă către regizor. Apoi apasă pe ecran, ostentativ.

Directorul: Trebuie să conțină romantism, sex.. adică ceva ce se poate difuza copiilor sub 12 ani, acțiune ca să prindem bărbații 16 – 45 din secțiunea "Fotbal de națională", (aparte) asta ca să prindem și noi pentru reclamele la bere și semințe. Și nu în ultimul rând.. (mai arată o dată telefonul) să conțină suspans.. de toate. V-am trimis acum pe grup pe Watsapp. (telefoane vibrează sau sună) Un final frumos, să placă la toată lumea. N-are ce să fie greu!

Regizorul: Da, adică nu… o să încercăm…

Regizorul oricum vorbește singur, directorul ieșise de mult.

SCENA 9

(Regizorul, Machioz, El și Ea și Marcelino)

Regizor: Ați auzit omu, tre să ne apucăm să filmăm să terminăm că treaba e bună!

Ea: Sper să merite că iarăși am o tonă de fixativ în cap

El: Și eu aveam un casting, poate terminăm până la 6..

Regizorul: Terminăm cu siguranță. Ideea este că trebuie doar să modificăm finalul. Nu e așa complicat, avem începutul, vă gândiți la un filmăm și filmăm imediat ce îl găsiți.

El: Cum adică să îl găsim noi?

Regizorul: Păi voi! Că voi știți personajele, chimia, reacțiile…

Ea: Și noi de unde să scriem un final?

Regizorul: Tu știi serialul Sex and the City?

Ea: Da..

Regizorul: Păi vezi! Eu nu îl știu.

El: Păi da, dar avem nevoie de.. mai mult…

Regizor: Păi nu voi sunteți vedetele? Hai la treabă… Ideea este simplă, vreau un final mai… Vreau ceva mai romantic, ceva să placă la femei cu sex în oraș, sau la fotbal în bărbați! Hai că nu e greu, ați înțeles cum vine, nu? Reluăm ultima scenă și introduceți mai mult romance, puteți merge puțin lângă text, preluăm momentul și îl trecem prin noi. Ați înțeles?

El și Ea: Nu!

Regizorul: Haideți, măi! Marcele!

Marcel: Da!

Regizorul: Tu ai înțeles cum să filmăm cu lamele de bărbierit?

Marcel: aaa…

Regizorul: Ați văzut, până și Marcel a înțeles.

El: da, dar nu e chiar așa…

Regizor: Măi, nu mă mai obosiți și voi, gândiți-vă și când sunteți gata mă anunțați să filmăm.

Ea: Te poți baza pe mine, știi că niciodată nu v-am dezamăgit (flirtând, își plimbă mâna printr-o suviță de păr apoi se întoarce spre el).

Pleacă toți, rămân doar Ea și El.

SCENA 10

(EL și Ea, Marcel și Machioz)

Ea: Cred că putem face noi câteva dialoguri.

El: (o întrerupe) auzi, da de când flirtezi tu cu regizorii pentru roluri? Parcă nu erai tu genul ală, parcă tu te bazai pe talent, acum ce faci? De față cu mine?

Ea: Nu știu la ce te referi (se face că nu înțelege)

El: ei, pe dracu' nu știi! Faza aia cu suvița…

EL o imită enervat.

Ea: (întorcându-se cu spatele la el inocentă) care gest?

El: auzi, nu mă confunda cu vreun elev de la after school la clasa zero. Aia când iei o șuviță și te joci cu ea, dai capul pe o parte și începi să te mâțâi și să te alinți și ai vocea cu o octavă mai sus!

Ea: Nu am vocea așa înaltă!

El: Aha! Deci recunoști că în rest flirtezi!

Ea: Nu știu la ce te referi, dar chiar și așa, nu înțeleg de ce te-ar deranja? Și tu ai flirturile tale, eu ale mele, nu?

El: Poftim? Cu cine dracu' am flirtat eu?

Ea: Nu știu, dacă tu nu știi, eu cu atât mai puțin. Mă duc până la baie! (iese)

Ea iese, rămâne Machiozu cu El.

EL: Ce naiba ne facem?

Machioz: Cu textul?

El: (parcă trezit) da… și cu textu! De unde naiba să inventăm atâtea noi?

Machioz: (pe gânduri) cred că am o idee, dar mai bine hai la cabină ca să pot și scrie pe ceva.

Cei doi ies. Scena rămâne goală. Intră Marcel în fugă foarte agitat.

SCENA 11

(EL, Ea)

EL strigă spre regizor

EL: Suntem gata!

Regizor: (voce din off) Motor, Acțiune!

Actorii își reiau pozițiile prestabilite de la motivul 9.

El: Păi, draga mea (încercând să se calmeze)… Iubire… Nu m-ai luat tu de soț de bună voie și nesilită de mine.. pardon de nimeni? Acu' de ce zici că te silesc? Nu e frumos…

Ea : Așa este dragul meu, aici ai dreptate, hai vină lângă mine…

EL: Nu!

Ea: Nu?

El: Nu vin! Vreau să vii tu, aici, lângă mine.. să dansăm.. să dansăm dansul nostru, dansul vieții noastre.

El întinde mâna, ea vine lângă el, se strâng în brațe obraz lângă obraz.

Ea: Ah, aș vrea să putem rămâne așa toată viață. Să-ți simt inima bătând lângă a mea.

Lumina scade ușor, doar o lumină pe cei doi care încep să se legene pe muzica ce începe să se audă în surdină.

EL începe să cânte Lionel Richie "Endless love". Ea cântă partea feminină.

Regizorul: (intrând în scenă)Stop!

Tropăie până pe mijlocul scenei și Marcel vine tiptil după el la 2 metri distanță.

Regizor: Ce e asta oameni buni? Ce e asta?

El: păi ce ați cerut, cu romance cu sex and the city…

Regizor: M-ați dus undeva unde nu mai am acțiune deloc. A murit povestea.. povestea a murit! Acțiunea! Vreau ACȚIUNE! (pronunță acțiune pe silabe pocnind palma stângă cu dosul palmei drepte) Marcel!

El: Cred că am eu o idee.

Marcel intră în fugă.

Regizorul: (către Marcel) De ce am așa puțină lumină? Dacă trebuie să trag din nou o dublă din cauza luminii, te mănânc.

Marcel spune ceva la o stație și iese din scenă. Regizorul se întoarce spre actori.

Regizor: Mă anunțați când dau drumul la rolă.

EL: Nu filmăm pe digital?

Regizorul: Ba da, dar e o expresie, nu avem role acolo. Sper. Faceți semn când sunteți gata.. nu uitați, pe Acțiune vreau! Hai!

Regizorul iese și El se întoarce brusc spre Ea.

El: Auzi, dacă ai chef să mă acuzi de ceva, fă-o pe față, nu doar insinuări!

Ea: Nu știu dear, nu știu cu cine flirtezi tu pe telefon dar mai bine să nu știu!

Ea face semn spre culise și intră Machiozul pentru retușuri și asistă și el la discuție.

El: Nu pot să cred! Nu pot să cred! Am ajuns să mă cauți prin telefon! Bravo! Atâta încredere ai în mine că mă cauți în telefon!

Ea: (în timp ce machiajul ei este retușat) Eu nu trebuie să caut nicăieri. Eu doar am vrut să îmi

trimit pozele de la filmarea trecută și să mi le trimit mie să mi le pun pe Facebook. A fost prima noastră filmare împreună. Mi s-a părut chiar drăguț că prima filmare a noastră împreună a fost ca soț și soție. Dar mai interesant a fost să vad altceva în telefonul tău!

El: Aha! Deci recunoști că mi-ai căutat în telefon?!

Ea: Dear, eu nu trebuie să caut. Crede-mă că dacă eu voiam să caut sau să găsesc, găseam ceva. Acum pur și simplu am văzut fără să vreau!

El: Dacă nu vrei să vezi ceva nu vezi, închizi ochii. Și mai exact ce ai văzut?

Ea: Nu-mi spune că nu știi ce ai pe telefon…

El: (ieșind din scenă) Ei, lasă că mă duc să aduc telefonul de la cabină că deja mă iau toți dracii!(iese)

Ea: (să fie auzită) Eu zic să te grăbești că avem de filmat.

Marcel: Ai spus că sunteți gata de filmat

Machioz, El din culise și Ea în cor: NU!

Marcel: scuze!

După o tăcere de câteva secunde.

Machioz: Eu zic să te calmezi că nu se știe cât ne ține azi la filmare.

Ea: Mie îmi spui? Și acum de unde luăm noi acțiune pentru filmarea asta, ca să mergem și noi acasă?

Machioz: Am eu o idee. Știi.. v-ar ajuta dacă am mai introduce ceva în scenă știi.. pistolul… Așa zicea mereu nevastă-mea „bagi pistolul în actul unu și trage în trei!"

Ea: Auzi tu te-ai apucat de băut? Ai fumat ceva?

Machioz: Nu mai beau de 13 ani, ce-ți veni?

Ea: păi și de unde să scoatem pistoale în noaptea nunții?

Machioz: Păi nu pistol, dar o situație nouă, să introducem un pistol figurativ. Uite am eu o idee. Am eu pe cineva, o actriță în devenire.. Hai puțin în spate că ți-o prezint.

Cei doi ies.

SCENA 12

(Regizor și Marcel)

Reintră Regizorul urmat de Marcel care îi aduce o cafea Regizorului.

Regizorul: Unde sunt copiii ăștia măi? Helău!

Marcel: Cred că sunt la cabine. Pauză de țigară.

Regizorul întinde mâna și primește cafeaua. Soarbe puțin apoi se uită urât la Marcel.

Regizor: Ai pus miere?

Marcel: Nu mai aveam, am pus zahar brun.

Regizorul întinde cafeaua înapoi la Marcel.

Regizor: Astă să bei tu cu familia ta! Băi, nimic nu merge azi! Nimic! Nu mai sunt vremurile alea bune Marcelinule. Păi, când eram eu de vârsta ta, deja aveam patru premiere pe an. Patru. Doar bulevard? Nu! Montam grele: Eschil, Faustul lui Marlow. Sau „Mudăr couraj". Sălile erau pline… pfff…

Marcel: Ce frumos! Săli pline. Aplauze! Râsete!

Regizorul: Nu! Plângeau. Cum să aplauzi la așa o dramă la „Mudăr curaj"? Băi Marcele, plecam acasă de premieră cu două taxiuri. Unu pentru mine și unul pentru flori…Păi la Tartuffe, la premieră, am luat aplauze 17 minute.

Marcel se uită uimit la sală.

Marcel: Ah ce frumos! Îmi și imaginez cum era sala asta plină și aplauda frenetic 17 minute…

Regizorul: Nu că nu aici am avut.

Marcel: dar unde?

Regizorul: La Casa de Cultură "Cimentarul" din Bicaz. Niște oameni deosebiți! Eh! Alte vremuri. Păi, când luam noi autocarul și plecam în turneu: Baia Mare, Satu Mare, Oradea, Aiud.

Marcel: Ce frumos!

Regizor: Într-un an montasem „În orașul cu proști", o comedie bună. Și am plecat în turneu la mare. Aveam parteneriat cu teatrele de vară din Eforie Nord, Carmen Silva și Mangalia. Jucam în fiecare weekend și în timpul săptămânii eram cazați la căsuțe, stăteam la plajă și mâncam la cantina Scoica. Ce aventuri, câte poze, câte amintiri… Eh! Nu avem noi timp să-ți povestesc…

Marcel: Dacă ați scrie o carte…

Regizor: Nu ar citi nimeni! Cine să citească amintiri din teatru? Astea-s desuete. Sunt amintiri retrograde, neprogresiste Marcele, păi noi montam piese care mai au puțin și-s interzise, prea mult colonialism strică. Eh, amintirile unui boșorog, nimic interesant… Măi Marcelică, la mine nu mai contează. Eu mi-am trăt traiul, mi-am

mâncat mălaiul. Dar voi, ăștia tineri.. voi unde o să faceți teatru și mai ales, pentru cine?

HEBLU

SCENA 13

(El, Ea, Marcel, Regizor, Mimi)

(De acum Bianca va fi numită Mimi – personajul din segmentul repetat.)

Regizor: (Vocea din off pe heblu) Motor! Acțiune!

Actorii sunt fiecare la locul lui, se reia acțiunea de la motivul 9.

El: Păi, draga mea (încercând să se calmeze)… Iubire… Nu m-ai luat tu de soț de bună voie și nesilită de mine.. pardon de nimeni? Acu de ce zici că te silesc? Nu e frumos…

Ea : Așa este dragul meu, aici ai dreptate, hai vină lângă mine…

Ea întinde brațele chemându-l cu ele lângă ea. El merge în pat și se întind sărutând-se când se

aude muzică senzuală întreruptă de bătăi puternice în ușa de la hotel și o voce de femeie se aude la ușă, acompaniată de bătăi disperate în ușa de pe scenă.

Vocea de femeia: Deschideți repede, e urgent!

El continuă să o sărute și după alte bătăi merge să deschidă ușa. Deschide și intră o tânără slăbuță și minioană cu voce nazală.

El: Mimi, ce cauți aici? Gil a plecat acasă!

Mimi: Nu îl caut pe Gil, pe voi vă caut! A fugit nașa!

Ea: Poftim?! Cu cine să fugă? De ce?

Mimi: A fugit cu Gil al meu și cu banii de la nuntă!

El: Poftim? Cu cine?

Mimi: (Aproape plângând acum ca o fetiță care a pierdut o jucărie – smiorcăită) A plecat cu Giluț al meu…

El: Lasă-l la Doamne Iartă-mă pe bețivul ăla de Gil, zi-mi de bani! Cum adică… a fugit cu banii?

Mimi: Cu bani cu Gil, E un bărbat deosebit nu e bețiv, bea responsabil să știi!

Ea: Auleu (speriată).. ce ne facem?

El: Nu știu, o să facem împrumut în bancă, o să avem rate 25 de ani, o să renunțăm la a doua mașină și o să vindem biletele de luna de miere.. chiar nu știu…

Ea: Lasă astea acum! Ce ne facem cu Gil, tu nu vezi ca Mimi suferă?

El: Da' mai lasă-mă cu familia asta de alcool-iști! Singura soluție este…

Se întoarce spre camera din scenă/public ca personajul lui David Carusso din CSI Miami, își pune ochelarii de soare la ochi încet.

El: Să rezolvăm acest caz. (Din off începe piesa The Who – we don"t get fooled again – piesa de început de la CSI Miami sau o piesă rock puternică și joc de lumini pe scenă.

Regizor: (intrând în scenă) Stop! De unde a mai apărut și fata asta (către Mimi) fără supărare, măi fetițo, poate ești actriță bună.

Mimi: (cu voce de fetiță) Mulțumesc mult, mă pregătesc de mult să…

Regizor; (o întrerupe) Da eu voiam un pic de acțiune… Adică să fie cu romantism cu acțiune dar și umor… nu se poate să le avem pe toate, ce naiba?!

El: Ba încercăm…

Regizor: Păi încercați măi, ce naiba! Hai încă o dată! (ieșind) îmi spuneți când sunteți gata să dăm motor.

El se întoarce spre ea scoțând telefonul din buzunar în timp ce machiozul apare pentru a îi aranja ei părul.

El: Uite telefonul! (butonând și căutând în telefon) arată-mi și mie cu cine vorbesc eu? Cu cine flirtez?!

Ea: Dragă, nu te mai deranja, lasă că nu e așa greu, caută în poze să vezi acolo poze cu picioare.

El: Ce picioare visezi mă, femeie? Unde să caut? Ce să caut că nu înțeleg!

Ea: Vrei să te învăț eu? Caută în folderul de la whatsapp. Și acum spune-mi și mie ale cui sunt picioarele din poză? Ale mele sigur nu sunt. Eu n-am alunița aia pe piciorul stâng.

El: Da! Am primit o poză de la o tipă da nu știu cine e. Mi-a dat poza cu picioarele și atât.

Ea: Auleu, alea pe care tocmai le-am „inventat" eu? Că parcă inventam până acum!

El: Da' care e faza? Că nu te înțeleg!?

Ea: Auzi, hai că mă faci să râd și e foarte bine pentru că tre să facem o scenă cu umor. Mă tem că va fi scenă cu umor și omor.

El: Ăsta e stilul tău! Așa știi tu să mă acuzi fără să fiu vinovat. Mă bucur că măcar râzi! Iaca află că eu nu pot!

Ea: Trebuie, că avem scenă cu umor. (către Machioz) Îmi pare rău că trebuie să asiști la așa ceva.

Machioz: Să știi că dacă nu te superi am eu o idee pentru ceva cu umor…

Ea: să auzim!

HEBLU

SCENA 14

(aceleași personaje)

El: (Se reia cu scena de la care au rămas)Păi, draga mea (încercând să se calmeze).. iubire… Nu m-ai luat tu de soț de bună voie și nesilită de mine.. pardon de…. nimeni? Acu de ce zici că te silesc? Nu e frumos…

Ea: Aici recunosc și eu că ai dreptate, doar tu ești ursulețul meu drag… Hai, vină lângă mine!

El: Da, iubire!

Se duce în pat lângă ea și o sărută. Se aud bătăi în ușă.

El: Oricine ai fi pleacă acum! (Bătăile insistă) Stai, nu mai bate că vin imediat! (Merge și deschide ușa. La ușă apare un domn cu acordeon pe burtă)

Domnul Bronzat: Sărut mâna doamna miresica și domnu' ginerică. Eu și cu băeții de la formație am vrea să plecăm că mai avem o nuntă la Pașcani mâine ca să ne dați și nouă banii…

El: Da, da, cum să nu, a fost avansul si acum vă dau diferență.

El merge la sacou si scoate un plic mare de unde numără ceva și îi dă omului.

El: Mulțumim mult și succes la Pașcani, a fost super, la revedere… (îl grăbește spre ieșire)

Domnul B.: O singură dedicație la plăcere pentru doamna daca mă lăsați să o cânt?..

El: Lăsați că de plăcerea la doamna mă ocup eu.

Îi închide ușa în nas și se întoarce spre pat.

El: Ei, unde rămăsesem?

Sare în pat lângă ea și râd amândoi când se aud iarăși bătăi în ușă.

El: Pleacă!

Bătăile insistă. Merge spre ușă.

El: Imediat!

Deschide și e Mimi care intră bezmetică.

Mimi: Pe voi vă căutam..

El: Auleu.. A plecat nașa?

Mimi: Nuuu! Ce treabă am eu cu nașa voatră? Eu îl căutam pe Gil!

Regizor: Stop! (intră în scenă) Măi, băieți ce e cu fata asta? Măi, fetiță te rog eu mult du-te după Gil da' lasă-mă pe mine că eu am de filmat. Măi, oameni buni, voi mă băgați în faliment! GATA! Schimbăm tot! Atenție! Nu mai vreau romantism, nu mai vreau acțiune, vreau dramatism, vreau drama la final. Ați înțeles? Perfect! Hai! Acțiune!

HEBLU

SCENA 14

(Aceleași personaje)

El: Păi, draga mea (încercând să se calmeze).. iubire… Nu m-ai luat tu de soț de bună voie și nesilită de mine.. pardon de nimeni? Acu de ce zici că te silesc? Nu e frumos…

Ea: Da, iubire, hai, vină lângă mine.

Cei doi se sărută și sună telefonul de la hotel. Răspunde El fără să se uite la tel, sărutându-și mireasa.

El: Da!.. da.. (se oprește din sărutat)… Auleu!..

Ea: Ce e?

Închide telefonul și se ridică.

El: E unchiu Mihai, a făcut un preinfarct, e la spital…

Regizor: Stooop! Sunteți împotriva mea! Sunteți împotriva mea! Mă dă afară și o să regizez la Perişani de mâine!

El: (sincer) La Perişani nu e teatru!

Regizorul: Exact! Că nu e! O să regizez la Casa de Cultură de la Perișani! Măi, oameni buni, mă băgați

în boli! Ce e așa greu măi! Vreau și eu ceva de la voi! E așa de greu??? Hai încă o dată!

Apare Marcel cu un telefon și îi șoptește ceva la telefon și îi dă o sacoșă cu produse în mână. Regizorul răspunde la telefon.

Regizorul: Da vă rog! (ia poziția de drepți) Da, bună ziua domnul (se întrerupe mereu din vorbă) nu, nu ne supărăm.. da repetam, filmam cum am vorbit în birou. Corect, da… așa, așa, deci trebuie și cu plasare de produse? Mi-ați trimis produsele ce trebuie plasate în sacoșă?… da! Vă mulțumesc și… să filmăm până iese.. (se oprește) alo, alo… a închis. (se întoarce către actori) luați sacoșa asta și încercați să puneți și voi produsele astea în filmare, e cu plasare de produse de acum. Acțiune!

El: Și primim ceva în plus?

Regizor: (nervos) Da, primiți leafa la timp! Nu e destul că jucați teatru la TV! Hai! Nu uitați Acțiune și plasare! Plasare și acțiune!

HEBLU

SCENA 15

(aceleași personaje și domnul director)

Regizor: (se aude doar vocea din culise) Dubla 64, hai să fie cu noroc!

El: Păi, draga mea (încercând să se calmeze).. iubire… Nu m-ai luat tu de soț de bună voie și nesilită de nimeni.. pardon de mine? Acu de ce zici că te silesc? Nu e frumos…

Regizorul: Stop!

Apar în scenă Directorul și regizorul amândoi intră pe platoul camerei de hotel.

Regizor: Bună ziua, ce surpriză, Suntem onorați ca ați venit pe platou să vedeți munca noastră pe care…

Domnul: (nu îl ascultă) Am vrut să văd cum vă descurcați că m-au anunțat că deja filmați de 6 ore. Vreau să vad varianta finală!

Regizor: Cum să nu, tocmai asta spuneam că acum tragem fix varianta finală. Noi am încercat așa știți, o abordare mai generalistă, cu romantism, cu sex neexplicit, cu acțiune, cu plasare, cu dramă, cu muzical, cu step… să fie bine să fie de toate.

Directorul: Păi, hai să vedem.(regizorul poate lua loc în sală)

Regizorul: Acum începem! Toată lumea liniște, Motor, Acțiune, Dubla 65.

El: Păi, draga mea (calm).. iubire… Nu m-ai luat tu de soț de bună voie și nesilită de mine.. pardon de nimeni? Acu de ce zici că te silesc? Nu e frumos…

Ea: Da, iubirea mea, Ai dreptate! Vino, te rog lângă mine să consumăm împreună cea mai frumoasă noapte!

El merge spre pat bătând step si făcând 2 piruete. Ea începe să cânte cu voce de musical și melodie de salon.

Ea: Minunată este ziua

Când te-am întâlnit pe tine

Vreau să știi că toată nunta

M-am gândit numai la tine!

El cade în pat peste ea și o săruta pasional.

El: Vom face dragoste ca în filme, această seară este pentru noi 2…

În timp ce stau apropiați ea ridică un pahar de nicăieri iar el toarnă un pahar de suc Terdy. Fără să se uite la pahar sau sticlă. Se aud bătăi în ușa. Cântând.

Ea: Oricine ar fi, eu nu răspund.

De după ușă se aude vocea lăutarului.

Domnul B: (cântând lăutărește) Ginerică, ginerică

Hai deschide fără frică

Am venit să-mi dai banii

Că mai cânt și la Paș-cani-ii

Ua-ua-ua-uaii!!!

El deschide și dă banii omului zâmbind apoi, fredonând o melodie merge în pat unde ea îşi dădea fond de ten dintr-un tub pe care scrie mare AFON. își sărută soția. Ea lasă fardul.

EL: Vai ce buni sunt acești covrigi cu făină de tărâțe și chiar sănătoși pentru stomac.

Mănâncă un covrig apoi aruncă punga și sare în pat.

El: În sfârșit suntem singuri, doar noi doi iubire.

Ea: De când așteptam acest moment!

EL: Și eu!

Se sărută și sună telefonul. El răspunde.

El: Alo, da, da! Am înțeles. (închide tel) Draga mea te rog nu te supăra. Unchiul Mihai a făcut preinfarct este bine la spital (ea se sperie) dar nu te speria, e bine, e sănătos… Nu are Covid!

Ea: (se sperie și îl ia în brațe) vai, Dumnezeule, dar ce s-a întâmplat?

El: S-a enervat foarte tare deoarece nașa a fugit cu banii de la nuntă!

Ea: Poftim?

Se aud bătăi în ușă. El merge să deschidă. Intră Mimi beată cu lăutarul bronzat care îi cântă la acordeon.

Mimi: Sunt tristă… Am venit sa bem din cea mai bună Șampanie: Zările.

Mimi prezintă șampania ca la reclamă.

Mimi: Beau de tristețe. Gil m-a părăsit!

Ea: A plecat cu nașa?

Mimi: A nu! A plecat cu nașul. Nu îi plac femeileeeee

Mimi plânge și lăutarul a schimbat melodia. Cântă o piesă englezească – Yellow submarine.

Mimi: (așezându-se pe scaun) Acum când credeam că am și eu șansa vieții mele…

Ea se uită mai atent la picioarele lu Mimi apoi realizează!

Ea: Ia stai așa! Stai Așa!

Merge la El și îi ia telefonul cu forța din buzunar, caută în telefon și compară o poză cu picioarele lui Mimi. Aceasta din urmă se sperie și nu înțelege ce se întâmplă.

Ea: Aha! Nenorocito! Păi de asta îmi ești tu?

Mimi: Ce e? Nu înțeleg!

Ea: (către el) Păi cu piticania asta urâtă flirtezi tu măi pedofilule?

El: Nu înțeleg, ce vrei să spui?

Ea: (nervoasă) Ce dracu nu înțelegi? Uite aici.

O trage pe Mimi de picioare și arată o aluniță de pe picior.

Ea: Alunița! O recunoști? Normal că o recunoști din pozele porno pe care le primești, porcule!

El: jur că este prima dată când o întâlnesc pe copchila asta. Nu am mai văzut-o în viața mea. (către ea) cu tot respectul!

Ea: (spre Mimi) Auzi, da tu știai că el e căsătorit? Cu una poate nu la fel de tânără dar cu siguranță talentată măi, nesimțito!

Ea sare să o ia la bătaie pe Mimi. O ciufulește bine până când intervine El să le despartă. Mai apare și Machiozu și le desparte. Fetele încă vor să se bată și își aruncă înjurături. În scenă intră și Marcel care primește un pumn din greșeală de la Mimi și cade pe acordeon. Domnul bronzat cântă acum Eye of the tiger pe romgleză.

El: Stop! Ajunge! Nu o cunosc pe fătuca asta!

Ea: Și atunci ce caută poză cu picioarele ei în telefonul tău?

El: Nu știu. Am primit poza de la un număr necunoscut. Poți să verifici.

Ea se smucește din brațele lui și se uită pe telefon.

Ea: Explică-mi de ce trimiți poze soțului meu?

Domnul bronzat cântă altă piesă – populară de ascultare. Exemplu:„Magdaleno spune drept cine te-a mușcat de piept. ”

Mimi: (smiorcăită) A fost o greșeală!

Ea: cred și eu că a fost o greșeală! Să nu fie Ultima ta greșeală că te mănânc!

El: Las-o să explice!

Machioz: Chiar sunt curios de ce ai dat poza!

Mimi: Păi am luat telefonul de la nași și am căutat numărु de telefon al regizorului și am dat poza asta crezând că o să mă caute și o să îmi dea și mie un rol (plânge)…

Machioz: Of! Îmi cer scuze dar de la mine are numărul copchila. (către el) Știi că te am în telefon. Regizoru după ce am văzut piesa pe care ai regizat-o la grădiniță la fecioru meu, o fi văzut fata numărul la mine în telefon și a dat poza.

Mimi: Îmi pare rău, vă rog să mă credeți!

Marcel: Eu te cred!

Ea, El, : Taci!

Machioz: și eu mi cer iertare, este vina mea!

Ea: nu, e ok, crede-mă e ok, nu e vina ta!

El: nu nu, e vina ei că umblă în telefoane și mă acuză pe nedrept!

Ea: poftim?

El: dada! M-ai futut la icre și de fapt nici nu era adevărat, nu eram de vină, s-a dovedit, dar tu, nu! Batman, Batman! Noroc că am martori.

Ea: ai martori cât ești de prost!

El: Poftim? Ce ai zis? Tot tu ai gura mare?

Ea: da! Tu cum ai fi reacționat dacă erai în situația mea?

El: adică? Dacă vedeam o poză cu picioarele unei femei în telefonul tău? Mă bucuram, credeam că vrei ceva picant!

Ea: și te mai miri că mă iau de tine?

El: da' ce ai vrea să spun? Nu am nicio vină, ai văzut! Acum vrei să-mi cer tot eu scuze?

Ea: Da!

El: de ce?

Ea: Așa!

El: Tu de asta mi-ai distrus nervii zilele astea? Pentru o poză?

Ea: Nu! Nu pentru o poză. Pentru că știu cum e să crești fără tată!

El: cum adică? Ce legătură are divorțul alor tăi cu asta?

Ea: Am văzut poza fix când … de fapt voiam pozele din telefon pentru că… voiam să fac o surpriză. Sunt însărcinată!

El: what the fuck! (fericit)

El o sărută cu pasiune… se strâng în brațe și se sărută apoi cad pe pat și toți aplaudă în timp ce o bucată d decor cade și în spate se vede cum o femeie de serviciu in sort albastru si cu boneta da cu mopul.

Mimi: Felicitări!

Machioz: Mazel tov!

Marcel: Impresionant, cred că îmi vine să plâng.

Domnul lăutar: Mulți ani trăiască!

Muzică, oamenii bucuroși, fericire.

Directorul intră aplaudând.

Directorul: Excelent. Super. Bravo! De vis! Așa da, domnule regizor, altceva! Cu de toate.

Regizor: V-a plăcut?

Directorul: Desigur. O să rupă în pauza de la Bingo! Dar domnișoara?.. (Arătând spre personajul Mimi)

Regizorul: Domnișoara dispare. Nici nu știu de ce apare sau de unde. Dar o scoatem imediat, Hai încă una, refacem!?

Domnul: Nu! Nu!.. E foarte bună. Rămâne așa totul. Îmi place mult. Acum ștergeți prima parte și în loc de ea puneți idila dintre Mimi și Gil și terminați cu momentul asta.

Regizor: Păi și prima parte, cele 10 motive…?

Domnul: Când văd ce potențial are această poveste cu Gil, Mimi și nașul. Gil e băiatul?

Arată spre Marcel care mai are puțin și leșină.

Regizor: Nu! Gil nu apare, e doar în text!

Directorul: Păcat, se potriveau!

Mimi îl susține pe Marcel care este vădit emoționat. Cei doi se uită ochi în ochi emoționați.

Directorul: Gata! Refacem tot cu povestea centrată pe Mimișor!

Regizor: (către Mimi) Cine te-a adus în viața mea? Marcel! Fă-mi rost de numărul de telefon de Casa

de Cultură din Perișani! Eu nu mai suport așa! Eu am montat Becket! Ibsen! Duliu Zamfirescu! Așa nu se mai poate! Demisionez!

Regizorul iese din scenă. Marcel vrea să îl urmeze dar se întoarce la Mimi.

Directorul: Nervos micuțul!

El: Și acum ce facem fără regizor?

Mimi: Păi ar putea regiza Marcel, că el oricum le făcea pe toate, nu Marcel?

Marcel: .. Da?

Directorul: DA! Bravo! Gata! Avem echipa completă. E un segment super. Eu cred că avem șansă anul ăsta să luăm premiu la UNICEF!

Marcel: La UNITER poate?

Directorul: Și acolo dacă vrei tu! Hai la treabă. Motor! Acțiune.

Heblu

FINAL

CUPRINS

INCIPIT 3
SOARELE ȘI PLOAIA.....7
Primăvara 11
Gânduri de primăvară 12
Dulce primăvară 13
Primăvara 14
Prezență neașteptată 15
Pe aripi de visare 17
Calul nărăvaș 18
Primăvara mea 19
Reclame, reclame 20
Vis în vis 21
Peștele și malul.....24
Creație 26
Succubus.....28
Umbre-n întuneric.....29
Der Anfang.....31
Tu Ești 33
Lacul.....34
Betrayal... 36
Falling, falling....fallen! 37
Neural Ramble.....38
Hubris 39

Evanescence 40
Teatru și scenariu de film 41
DOI VECINI 41
Couple s theraphy 49
10 MOTIVE.....59
CUPRINS.....113

BUHUȘI – 2021

ISBN 978-973-0-34476-9.